

Den sexistiska visan

Den 20 april 2006. Panelsamtal i ABF-huset i Stockholm.

Panelen, som bestod av ledamöterna i Svenska Visakademien Jan Hammarlund, Hanne Juul (samtalsledare) och Christina Mattsson tillsammans med gästerna Maud Lindström och Johan Johansson, hade valt ut elva vistexter som diskussionsunderlag.

Hanne Juul inledde med att referera till Margareta Winbergs uttalande om Evert Taubes texter ur ett kvinnligt perspektiv. Kan texter ursäktas för att de skrevs i en annan tid med andra värderingar och utan ett samtida bemötande? I klarspråk handlar det om kvinnans roll som hora eller madonna. Sextiotalets *Sportiga Marie*, horan som gör samhällsnytta och "fullgör sin plikt" med "stil", "lägenhet och bil" och som är "professionell...men inte gratis", vore idag en omöjlighet – sedan må Cornelis Vreeswijk känna hur stor sympati som helst för horan som "inte lider av divalater" men har en blick som är "död såsom aska". Och kvinnan som våp: Sonja Åkessons *Ska bli sjuksyster jag*. Fungerar idag satir över redan svaga grupper?

Debatten gjorde vida svängar över det frigjorda 1700-talet och Ulla Winblad som "hör ju till oss alla" till dagens manliga kulturella dominans, speciellt i musikvärlden. Sjunger killar tjejsånger och tjejer killsånger? Det förstnämnda besvarades med enstaka handuppräckningar, det sistnämnda var däremot allmänt förekommande bland närvarande sångerskor.

Om Svenska Visakademien kan bidra till att ljussätta könsfaktorsituationen blev dagens öppna och obesvarade fråga. Akademiledamoten Maria Lindström, som tillsammans med elever från Nordiska Visskolan deltog i debatten från åhörarpåset, uttryckte ändå en behärskad optimism och en spirande förhoppning.